

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **A. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 lipca 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy oskarżonej o wyłączenie SSN Anny Dziergawki

od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KK 87/25,

na podstawie art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosek pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 czerwca 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego), obrońca oskarżonej A. S., powołując się na art. 41 § 1 k.p.k., wniósł o wyłączenie SSN Anny Dziergawki od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I KK 87/25. W argumentacji przywołanej w uzasadnieniu wniosku wskazano, że Sędzia Anna Dziergawka została powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. i w związku z tym udział SSN Anny Dziergawki w rozpoznaniu wskazanej sprawy doprowadziłby do wydania orzeczenia przez nienależycie obsadzony sąd w rozumieniu uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy oskarżonej o wyłączenie SSN Anny Dziergawki należało pozostawić bez rozpoznania. Jest on bowiem niedopuszczalny z mocy ustawy.

Argumentacja przedstawiona we wniosku obrońcy oskarżonej oparta została wyłącznie na stwierdzeniu wadliwości powołania SSN Anny Dziergawki na stanowisko Sędziego Sądu Najwyższego. Tymczasem okoliczności dotyczące wadliwego powołania sędziego są wyłączone spod dyspozycji art. 41 § 1 k.p.k., do którego nawiązuje we wniosku obrońca oskarżonej. W wyroku z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt P 22/19 Trybunał Konstytucyjny uznał, że „[a]rt. 41 § 1 w związku z art. 42 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30), stosowany odpowiednio na podstawie art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) w zakresie, w jakim dopuszcza rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego z powodu wadliwości powołania sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w skład której wchodzi sędziowie wybrani na podstawie art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, 609, 730 i 914 oraz z 2020 r. poz. 190), jest niezgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Z tego względu wniosek o wyłączenie sędziego, w którym na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. kwestionuje się bezstronność sędziego tylko z powodu jego powołania na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. jest niedopuszczalny z mocy ustawy (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2024 r., I KO 52/23).

Przypomnieć się godzi, że zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji RP, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. W doktrynie dominuje pogląd, że moc powszechnie obowiązująca orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego powoduje, iż wszystkie inne organy władzy publicznej, również organy władzy sądowniczej, mają obowiązek przestrzegania i stosowania tych orzeczeń. W świetle powyższego stwierdzić należy, że brak jest normatywnych podstaw do podważania konstytucyjnego umocowania Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8

grudnia 2017 r. oraz jej uprawnień do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a także kwestionowania ważności i skuteczności powołań sędziowskich dokonanych przez Prezydenta RP w ramach przysługującej mu wyłącznej i nie podlegającej weryfikacji prerogatywy, na podstawie rekomendacji udzielonej przez ten organ (zob. m.in.: postanowienie TK z dnia 3 czerwca 2008 r., Kpt 1/08; wyrok TK z dnia 25 czerwca 2012 r., K 18/09; wyrok TK z dnia 11 września 2017 r., K 10/17, OTK-A 2017, poz. 64).

Z podanych względów, wniosek obrońcy oskarżonej złożony na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., którego argumentacja oparta została wyłącznie na stwierdzeniu wadliwości powołania SSN Anny Dziergawki należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

[J.l.]

[a.ł]